บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องโครงการวิจัย: สถานภาพกำลังคนทางกายภาพบำบัด ในปีพ.ศ.2546

ผู้ทำการวิจัย:

นายสุวิทย์ อริยชัยกุล* และ นายทศพร พิชัยยา*

*ภาควิชากายภาพบำบัด คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การศึกษาสถานภาพกำลังคนทางกายภาพบำบัคอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องเป็นสิ่งจำเป็นอย่าง ยิ่งต่อการวางแผนกำลังคน การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพการทำงานของบัณฑิต กายภาพบำบัดตั้งแต่รุ่นแรกจนถึงบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2545 และศึกษาการ กระจายของนักกายภาพบำบัคด้วยสัคส่วนประชากรต่อนักกายภาพบำบัค 1 คน เก็บข้อมูล 2 ส่วน คือ จากแบบสอบถามถึงผู้อำนวยการ โรงพยาบาลชุมชน โรงเรียน/ศูนย์การศึกษาพิเศษ ทั่วประเทศ และจากการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์โดยตรงจากตัวแทนรุ่นหรือบัณฑิตโดยตรง ในระหว่างเดือน พฤษภาคม – กรกฎาคม พ.ศ.2546 จัดจำแนกสถานภาพการทำงานจากเอกสารทางราชการและเว็บ ไซด์ที่เกี่ยวข้อง บัณฑิตกายภาพบำบัดที่รวบรวมได้ในการศึกษานี้มีจำนวน 2,947 คน ไม่สามารถ หาข้อมูลรายละเอียดได้ 277 คน (ร้อยละ 9.4) พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจาก มหาวิทยาลัยมหิดล (ร้อยละ 41.0) และปฏิบัติงานเป็นนักกายภาพบำบัด (ร้อยละ 53.1) การสูญเสีย บัณฑิตกายภาพบำบัคออกจากวิชาชีพคิดเป็นร้อยละ 37.5 โดยสูญเสียไปเป็นอาจารย์และไปศึกษา ต่อมากที่สุด (ร้อยละ 8.0 และ 7.3 ตามลำดับ) ในจำนวนบัณฑิตที่ปฏิบัติงานเป็นนักกายภาพบำบัด ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในภาครัฐ (ร้อยละ 55.4) โดยเฉพาะในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เมื่อเทียบ กับการศึกษาในปีพ.ศ. 2544 การปฏิบัติงานที่เพิ่มขึ้นในภาครัฐส่วนใหญ่เป็นการจ้างงานใน ตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว ในภาคเอกชนนักกายภาพบำบัดที่ปฏิบัติงานในคลินิก สถานสุขภาพหรือ ปฏิบัติงานทางด้านการกีฬา และนักกายภาพบำบัคอิสระ มีสัดส่วนมากขึ้น โคยรวมนัก กายภาพบำบัดที่ปฏิบัติงานในภาคเอกชนทั้งหมดมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากการศึกษาในปีพ.ศ.2544 สัคส่วนประชากรต่อนักกายภาพบำบัด 1 คนทั่วราชอาณาจักรในปีพ.ศ.2546 เท่ากับ 39,944:1 ลดลงจากปีพ.ศ.2544 เฉลี่ยร้อยละ 25.8 โดยพบการลดลงมากที่สุดใน ภาคตะวันตก ตะวันอยกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ แต่สัดส่วนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังมากกว่า 100,000:1 การศึกษาในปีพ.ศ.2546 นี้พบว่ามีลักษณะงานกายภาพบำบัดที่หลากหลายมากขึ้น และมีการจ้าง งานในภาครัฐมากขึ้นแม้จะเป็นการจ้างในอัตราลูกจ้างชั่วคราวก็ตาม การศึกษานี้เสนอแนะให้สภา กายภาพบ้ำบัดจัดทำฐานข้อมูลทะเบียนสมาชิกให้มีความละเอียด จัดทำแนวทางในการติดตาม สถานภาพกำลังคนทางกายภาพบำบัดอย่างต่อเนื่อง และ ให้มีการวางแผนกำลังคน

Abstract

Title:

Physical Therapy Manpower in 2003

Authors

Suwit Ariyachaikul* and Todsaporn Pichaiya*

*Department of Physical Therapy, Faculty of Associated Medical Sciences,

Chiangmai University

Regular study of health manpower situation is essential for health manpower planning. This study aims were to survey the working status of all physical therapy graduates from the first till the 2002 graduates and to find the distribution of physical therapist and the population/physical therapist ratio. The data were collected in two ways; first, questionnaires responses from the heads of the community hospital and the schools/centers for special education, and second, direct telephone interview with the class representatives or the graduates themselves. The data were taken from May to July, 2003. The working status were classified according to government documents and related websites. There were a total of 2,947 graduates in the study and of these, 277 (9.4%) could not find the working status in details. Most of the graduates finished from Mahidol University (41.0%) and worked as physical therapists (53.1%). There were 37.5% of lost from the profession which mostly due to working as faculty and studying (8.0% and 7.3% respectively). Most of the graduates working as physical therapists were in the government hospitals (55.4%), especially the hospitals under Ministry of Public Health. Compared with the 2001 study, the increases of physical therapists in the government sectors were mostly for the temporary employment positions. For the private sectors, the proportions of physical therapists were increased mostly in the clinics, the health/fitness and sports centers and the freelances. In general, compared with the 2001 study, the physical therapists were proportionally increased in the private sectors more than the government sectors. The total population/physical therapist ratio in the year 2003 was 39,944:1, the average of 25.8% decrease from the year 2001. The decreases were largely presented in the western, northeastern and northern regions. But the population/physical therapist ratio of the northeastern region was still more than 100,000:1. This 2003 study showed diversity of physical therapy works and more temporary employment in the government sectors. It suggested the Thai Physical Therapy Council for the development of details members database and for the regular physical therapy manpower follow up and manpower planning.